

**Приложение към ГФО
и Справка за оповестяване на счетоводната политика
на "РИТОН-99" ООД, гр. Разград
за 2015 година**

Предмет на дейност

През отчетната 2015 год. основната дейност на дружеството е търговско- посредническа дейност.

База за изготвяне на годишния финансов отчет

- принципите, определени в Закона за счетоводството;
- изискванията, определени в Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия;
- изискванията, определени в Международните счетоводни стандарти – по въпроси, за чието решение няма изрични разпоредби в националните нормативни актове по счетоводство;
- вътрешните нормативни актове на предприятието, отразяващи спецификата на неговата дейност.

Основи за изготвяне на годишния финансов отчет

● Основни счетоводни принципи:

-текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

-действащо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.

Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства, водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват.

-предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

-съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през които предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчитат за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

-предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

-запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

● Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:

-всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;

-систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;

-синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;

-междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;

-изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

-прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

-счетоводството се осъществява от прилаганата форма при работа със счетоводен програмен продукт „БИЗНЕС НАВИГАТОР“.

● Съдържание на годишния финансов отчет

Финансовия отчет на дружеството се изготвя и представя в съответствие с изискванията на **СС 1 ПРЕДСТАВЯНЕ НА ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ, СС 7 ОТЧЕТИ ЗА ПАРИЧНТЕ ПОТОЦИ** и Закона за счетоводството.

Той се изготвя в хил.лева за всеки отчетен период- една календарна година.

Съставните части на годишния финансов отчет са:

- ✓ счетоводен баланс – форма прил. № 1 към СС 1;
- ✓ отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2 към СС 1;

- ✓ отчет за собствения капитал – форма прил. № 4 към СС 1;
- ✓ отчет за паричния поток – форма прил. № 1 към СС 7;
- ✓ справка за нетекущите (дълготрайните) активи - форма прил. № 5 към СС 1;
- ✓ приложение съгласно т. 24 и т. 25 от СС 1.

● Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет

Съгласно чл.24 от Закона за счетоводството, отговорност за съставянето на финансовия отчет носи ръководството на дружеството. Отчета трябва да дава вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал.

Лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях. Те отговарят за организацията на счетоводната дейност и за своевременното изготвяне на годишния финансов отчет.

Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

● Изготвянето на междинни финансови отчети се извършва в края на отчетната година

Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет

● Дълготрайни материални активи

-Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:

- **покупната цена** и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от **СС 16**

Дълготрайни материални активи;

- **себестойност** – когато са създадени в предприятието;
- **справедлива цена** – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;
- **по оценка приета от съда и всички преки разходи** – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

-**Оценка** на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване

- **препоръчителен подход** – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

- Честота на обезценка – всяка година.

- Честота на преоценките – веднъж годишно. Преоценките се осъществяват:

- на земи, сгради и терени – по справедливата им (пазарна) стойност, определена чрез оценка от лицензиран оценител;

- на останалите дълготрайни материални активи - по справедлива (пазарна) стойност. При липса на надеждна информация за пазарната им стойност те се оценяват по амортизираната им възстановима стойност. (Възстановимата стойност е по-високата от нейната продажна цена на даден актив и неговата стойност в употреба. Стойност в употреба е сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични постъпления, които се очаква да бъдат получени при непрекъснатото използване и при освобождаването от актива в края на полезния срок на ползуването му.)

Резултатът от преоценката се отразява в баланса на дружеството.

-**Прага** на същественост за признаване на дълготраен материален актив е възприетият такъв в чл.50 от ЗКПО, който за 2015г. е в размер на 700 (седемстотин) лева.

-**Амортизация** - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:

Земя не се амортизира

Сгради 4%

Транспортни средства 25%

Машины, съоръжения, оборудване 30%

Стопански инвентар 15%

-**Отписване** на дълготрайни материални активи:

При продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи.

При замяна с други активи не се отчита печалба или загуба;

При трансформиране в стока с цел продажба отписването на актива се извършва по балансовата му стойност;

При трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.

Когато от актива **не се очакват никакви икономически изгоди**, той се отписва чрез ликвидиране. Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране.

При отписване на **преоценяван дълготраен материален актив**, резервът от последващите оценки, създаден за него се отчита като неразпределена печалба от минали години;

Не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се **извеждат временно от употреба** – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервиране и други. При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ **12 месеца**, се преустановява начисляване на амортизации.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

-**Поддръжка и ремонти** на дълготрайни материални активи

- поддръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;
- значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.

● **Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.**

→ **Материални запаси** са краткотрайни активи, придобити под формата на:

Материали, придобити чрез покупка и са предназначени за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или извършване на услуги. Те се заприходяват по цена на придобиване (историческа цена) или доставна стойност, която включва следните разходи за закупуване:

- покупна цена;
- вносни мита;
- такси;
- невъзстановими данъци и акцизи;
- разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.

В края на отчетния период се прави **оценка** на нетната реализуема стойност на СМЗ. Нетната реализуема стойност се определя от комисия, назначена със заповед на ръководството. За целите на определянето на нетната реализуема стойност комисията може да използва лицензиран оценител.

Разликите между отчетната стойност и нетната реализуема стойност се отчитат по реда на т.т. 11.2., 11.3. от **СС 2 Отчитане на стоково-материалните запаси.**

Честота на оценката на СМЗ е към 31.12. на отчетната година.

Методите на отписване на СМЗ са:

- средно претеглена стойност – препоръчителен подход по **СС 2 Отчитане на стоково-материалните запаси**. Период на установяване на средно претеглената стойност – към 31.12. на отчетната година.
- конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии, производства, проекти или клиенти.

Когато материалите не се използват за влагане в производство на продукция и услуги същите се предлагат за продажби. Продажната стойност (справедливата) се определя от комисия, назначена от ръководството. Разликата между отчетната и продажната стойност се отчита като текущ приход или текущ разход.

Стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажби.

Заприходяват се при покупката по историческа цена – доставна стойност, която включва:

- покупна цена;
- вносни мита;
- такси;
- невъзстановими данъци и акцизи;
- разходи по доставка, които могат да бъдат: превози, товарни и разтоварни работи, монтаж и пробна експлоатация.

В разходите за закупуване не се включват складовите разходи за съхранение на стоките, административните разходи, финансовите разходи, извънредните разходи. Те се отчитат като текущи разходи за периода, през който са извършени.

Търговските отстъпки и работи, предоставени от доставчика намаляват доставната стойност на стоките.

Методът на отписване на стоките при продажба е препоръчителен: средно претеглена стойност (период на претегляне – към 31.12. на отчетната година)

Продукция, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба. Доставната стойност (историческата цена) на продукцията се формира от разходите за преработка, които са:

- пряко свързани с производствената продукция - разходи за материали, разходи за заплати, разходи за осигуровки и разходи за амортизации;
- систематично начислявани постоянни общопроизводствени разходи
- разпределението на **постоянните общопроизводствени разходи** се извършва на база нормален производствен капацитет, който се формира като средна величина от няколко периода

При **отчетен по-нисък обем на производството**, останалите неразпределени постоянни общопроизводствени разходи се отчитат като текущи разходи извън разходите за преработка с цел да не се увеличава себестойността на единица продукция

При **отчетен по-висок обем на произведена продукция**, фактическите постоянни общопроизводствени разходи се разпределят на единица продукция

-**променливи общопроизводствени разходи** са такива разходи, които се променят в зависимост от обема на производството и могат да бъдат: спомагателни материали, спомагателен труд и други.

Постоянните и променливите общопроизводствени разходи при взаимосвързана продукция се разпределят на база продажната цена на всеки продукт, услуга, изделие в общата продажна стойност на цялата продукция.

Страничните продукти се оценяват по нетна реализуема стойност, която се отчислява от стойността на основния продукт.

Възникналите в процеса на производството непроизводствени разходи, или разходи за проектиране или други поръчки на отделни клиенти се включват в доставната стойност на продукцията (услугите), за които са направени.

В **себестойността** на продукцията не се включват:

- стойности на вложени материали, труд и други разходи извън нормалните граници (норми, лимити). За целта следва да има утвърдени вътрешни норми, нормали, лимити.
- административни разходи – когато не са пряко свързани с необходимостта за довеждане на продукцията до съответното място или състояние
- разходите за продажби

Всички тези разходи се отчитат като текущи разходи за периода.

Методи за отписване на продукцията при нейната продажба е средно претеглена стойност с честота на претегляне – към 31.12. на отчетната година.

Незавършено производство, представляващо съвкупност от разходи, от които се очаква да се произведе продукцията. Когато има отчетени разходи в незавършено производство и от тях не може да бъде завършен продукт за реализиране на икономическа изгода на предприятието, набраната стойност се отписва като текущ разход след обосновка на комисия, която извършва инвентаризация

Незавършеното производство се установява периодично – в края на годината, от комисия, назначена от ръководството.

→ **Краткосрочни вземания**

Предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

- вземания от свързани предприятия;
- вземания от клиенти;
- вземания от доставчици;
- вземания по предоставени търговски заеми;
- съдебни и присъдени вземания;
- данъци за възстановяване;
- други краткосрочни вземания;

Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.

Вземанията в чуждестранна валута се оценяват в момента на тяхното възникване, като левовата им равностойност се формира от размера на валутата и централния курс на БНБ към датата на сделката. Периодично краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват към датата на съставяне на финансовия отчет. Получените разлики при оценката по заключителен курс към датата на финансовия отчет се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

Краткосрочните вземания, от възникнали временни разлики при данъчното облагане се отчитат по реда на **СС 12 Данъци от печалбата**.

→ **Краткосрочни финансови активи.**

Предприятието класифицира като краткосрочни финансови активи, които се притежават от предприятието за период от 12 месеца, придобити с цел продажба. Те могат да бъдат:

- финансови активи в свързани предприятия - акции, дялове, съучастия;
- изкупени собствени дългови ценни книжа;
- краткосрочни ценни книжа;
- благородни метали и скъпоценни камъни;
- други.

Краткосрочни финансови активи при тяхното придобиване се оценяват по историческа цена;

В края на отчетния период краткосрочните финансови активи се оценяват по реда на **СС 32 Финансови инструменти**. Разликите се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

→ **Парични средства** са притежаваните от дружеството авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки. В зависимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:

- парични средства в брой;
- парични средства в безсрочни депозити в банки;
- блокирани парични средства;
- парични еквиваленти;
- суми в подотчетни лица.

Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване. Намалението на паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по валутен курс на продажбата им. Разликите се представят като текущи финансови приходи или финансови разходи.

Намалението на паричните средства в чуждестранна валута поради разплащане на сделки и финансови операции се извършва по курса на придобиване или средно претеглен курс.

Паричните средства деноминирани в чуждестранна валута към датата на финансовия отчет се оценяват по заключителен курс на БНБ. Възникналите разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

● **Собствен капитал**

Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:

- Основен капитал
- Финансов резултат, представен като:

- неразпределена печалба;
- непокрита загуба;

-балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.

● Пасиви

Пасивите на дружеството са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода. Класифицират се в баланса като:

→ Дългосрочни пасиви

Дългосрочни са задълженията на дружеството, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца. Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане. Дългосрочните пасиви се класифицират като:

- Задължения към свързани предприятия
- Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки
- Задължения по облигационни заеми
- Отсрочени данъци
- Други дългосрочни задължения, включващи:

Задължения, свързани с **финансов лизинг**, в който дружеството е наемател. Те включват определената в договора обща сума на наемните плащания.

Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на **т. 4.3 от СС 17 ЛИЗИНГ**. Всяка лизингова вноска се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).

През 2015 година дружеството не е сключвало договор за лизинг.

Дългосрочните задължения, деноминирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването.

В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи.

Погасителните вноски на дългосрочните задължения, отнасящи се за текущия отчетен период се прекласифицират като краткосрочни задължения в случай, че останат непогасени в края на отчетния период.

→ Краткосрочни пасиви

Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:

- Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденди
- Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки
- Задължения към доставчици и клиенти
- Задължения по търговски заеми
- Задължения към персонала, които могат да бъдат: задължения за заплати, които не са изплатени към

края на отчетния период и задължения за неизползуваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонала. Стойността на неизползуваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с **СС 19 ДОХОДИ НА ПЕРСОНАЛА**.

-Задължения към осигурителни предприятия. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за: задължително и доброволно социално осигуряване и задължително и доброволно здравно осигуряване.

Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.

-Данъчни задължения – произтичат от неизплатни в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат: задължения за местни данъци и такси, задължения за данъци върху дохода на персонала, задължения за данъци върху печалбата, задължения за ДДС и акцизи и данъчни временни разлики.

-Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.

-Провизии – когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно.

● Приходи

Дружеството определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на дружеството от клиентите в хода на обичайната му дейност. Това са приходи от продажба на стоки, приходи от продажба на услуги, приходи от лихви, дивиденди и други от използването на активите на предприятието от трети лица и други приходи.

Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно. Приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.

Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).

Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

Приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от **СС 18 ПРИХОДИ**;

Приходът от извършване на услуги се признава при изпълнение на т.7.1, 7.2, 7.3 от СС18;
Приходът от лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденди – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от СС 18.

Оповестяване на свързаните лица и сделките с тях

→ Към 31.12.2015 година дружеството няма задължения към съдружниците във връзка с направени допълнителни парични вноски по чл.134 от ТЗ.

16.02.2016 г.
гр. Разград

СЪСТАВИЛ:.....
/ Галина Велева

РЪКОВОДИТЕЛ:
/ Румен Димитров

